

Środa, 14 marca 2007 r.

P6_TA(2007)0070

Usługi socjalne użyteczności publicznej w Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2007 r. w sprawie usług socjalnych użyteczności publicznej w Unii Europejskiej (2006/2134(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego: usługi socjalne użyteczności publicznej w Unii Europejskiej” (COM(2006)0177) oraz dokument roboczy Komisji załączony do tego komunikatu (SEC(2006)0516) (komunikat Komisji w sprawie usług socjalnych użyteczności publicznej),
  - uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 2, 5, 16, 86, 136, art. 137 ust.1 lit. j) i k), art. 143, 144 i 145,
  - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36,
  - uwzględniając projekt Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy⁽²⁾, w szczególności jego art. II-94 i III-122,
  - uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym⁽³⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Brukseli z dnia 23 i 24 marca 2006 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 stycznia 2004 r. w sprawie Zielonej księgi na temat usług użyteczności publicznej⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie ochrony socjalnej i integracji społecznej⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 września 2006 r. w sprawie europejskiego modelu społecznego dla przyszłości⁽⁶⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2006 r. w sprawie Białej księgi Komisji na temat usług użyteczności publicznej⁽⁷⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Prawnej oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0057/2007),
- A. mając na uwadze, że usługi socjalne użyteczności publicznej stanowią jeden z najważniejszych filarów europejskiego modelu społecznego, jeden z zasadniczych czynników pozwalających osiągnąć ład społeczny i spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną w Unii Europejskiej oraz jedno z narzędzi osiągnięcia celów strategii lizbońskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000 r., str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 310 z 16.12.2004 r., str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006 r., str. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 92 E z 16.4.2004 r., str. 294.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006 r., str. 304.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006 r., str. 141.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0380.

Środa, 14 marca 2007 r.

- B. mając ponadto na uwadze, że celem usług socjalnych użyteczności publicznej jest realizacja wartości uznawanych w całej Europie, między innymi sprawiedliwości społecznej, równości, solidarności, rozwoju demokracji i wolności; mając na uwadze, że ostatecznym celem usług socjalnych użyteczności publicznej jest zagwarantowanie podstawowych praw obywatelskich i poszanowania godności ludzkiej,
  - C. mając na uwadze, że usług socjalnych użyteczności publicznej nie można traktować jak obciążenia dla władz publicznych, gdyż, wręcz przeciwnie, przynoszą one pozytywne skutki w postaci wzrostu gospodarczego, dobrobytu, zatrudnienia i spójności społecznej,
  - D. mając na uwadze, że usługi socjalne użyteczności publicznej są świadczone w dynamicznym środowisku, do którego muszą się stale dostosowywać, aby utrzymać wysoki poziom jakości i skuteczności,
  - E. mając na uwadze, że dostępność podstawowych usług socjalnych wykazuje znaczne różnice w poszczególnych państwach członkowskich; mając zarazem na uwadze, że usługi te należy zapewniać na całym obszarze Unii Europejskiej w celu zagwarantowania spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej,
  - F. mając na uwadze istnienie pewnej niejednoznaczności pojęciowej w odniesieniu do niektórych podstawowych pojęć w omawianej dziedzinie, takich jak „usługa publiczna”, „usługa użyteczności publicznej”, „usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym”, „usługa socjalna użyteczności publicznej”; mając na uwadze utrzymywanie się tej niejednoznaczności w niedawnych aktach wspólnotowych, co przyczynia się do niepewności prawnej panującej w omawianym sektorze,
  - G. mając na uwadze, że brak przepisów normatywnych w tej dziedzinie doprowadził do powstania wielu interpretacji prawa, nie zawsze spójnych; mając na uwadze, że wszystkie zainteresowane sektory wnioskują o jasne ramy działania, ograniczające do minimum konieczność dokonywania interpretacji prawa, co pozwoli na uzyskanie maksymalnego bezpieczeństwa prawnego,
  - H. mając na uwadze w związku z tym, że rzeczą pilną i niezbędną jest doprecyzowanie wspomnianych pojęć oraz ram prawnych, w których funkcjonują usługi socjalne użyteczności publicznej, w szczególności sprecyzowanie zasady „użyteczności publicznej” oraz norm dotyczących konkurencji i pomocy państwa,
  - I. mając na uwadze, że usług socjalnych nie można w żadnym razie traktować jako kategorii marginalnej, określonej poprzez niemożność utożsamienia z usługami handlowymi lub usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym; mając na uwadze, że wręcz przeciwnie, ze względu na segment społeczeństwa, do którego są skierowane, oraz na ich szczególny charakter z punktu widzenia organizacji, finansowania i spełnianych zadań, usługi te należy traktować jak odrębną i szczególną kategorię usług o zasadniczym znaczeniu dla społeczeństwa,
  - J. mając na uwadze, że sektor usług socjalnych użyteczności publicznej daje pracę coraz większej liczbie osób, że wzrost zatrudnienia w tym sektorze przewyższa średnią z innych sektorów gospodarki, że w sektorze tym zatrudnionych jest wiele kobiet i że występują w nim interesujące modele elastyczności zatrudnienia, jak praca w niepełnym wymiarze godzin, elastyczne godziny pracy czy wolontariat, które należy propagować i odpowiednio chronić w prawie pracy; mając również na uwadze, że w sektorze usług socjalnych użyteczności publicznej występują niepokojące przypadki niepewnej sytuacji zawodowej, których należy unikać,
  - K. mając na uwadze, że usługi zdrowotne, nieujęte w komunikacie Komisji w sprawie usług socjalnych użyteczności publicznej, również są usługami socjalnymi użyteczności publicznej, prezentują takie same cechy i spełniają takie same cele; uznając jednakże ich specyfikę wynikającą z złożoności organizacji usług zdrowotnych i z obciążenia finansowego, jakie powodują one dla administracji publicznej państw członkowskich,
1. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji, która jest związana z realizacją Białej księgi na temat usług użyteczności publicznej i ma na celu stworzenie ram pojęciowych i prawnych właściwych dla tych usług; uważa jednak, że komunikat Komisji w sprawie usług socjalnych użyteczności publicznej nie wyjaśnia wystarczająco kwestii klasyfikacji i definicji usług socjalnych użyteczności publicznej oraz odsuwa w czasie podjęcie decyzji w sprawie ram prawnych, które powinny mieć do nich zastosowanie;

Środa, 14 marca 2007 r.

2. potwierdza swoje zaangażowanie w sprawę nowoczesnych i wysokiej jakości usług społecznych użyteczności publicznej, opartych na wartościach, jakimi są równość, solidarność, praworządność i poszanowanie godności ludzkiej, oraz na zasadach dostępności, powszechności usług, skuteczności, oszczędnego zarządzania zasobami, ciągłości, bliskości użytkownika oraz przejrzystości, które przyczyniają się do realizacji zadań Wspólnoty określonych w art. 2 i 3 Traktatu;
3. wyraża przekonanie, że usługi społeczne użyteczności publicznej to środek mogący wzmocnić społeczne aspekty strategii lizbońskiej oraz pomóc w osiągnięciu celów agendy społecznej i sprostaniu takim wyzwaniom, jak globalizacja, przemiany zachodzące w świecie pracy, postęp technologiczny, zmiany demograficzne, migracje czy zmiana modeli społecznych i modeli pracy, a w ten sposób przyczynić się w ten sposób do rozwoju Europy społecznej;
4. przyjmuje z zadowoleniem uznanie przez Komisję specyfiki najważniejszych elementów cechujących usługi społeczne użyteczności publicznej, odróżniających je od innych rodzajów usług; uważa jednak, że kryteria dotyczące organizacji, które zgodnie z komunikatem Komisji w sprawie usług społeczne użyteczności publicznej wyodrębniają usługi społeczne użyteczności publicznej, można przyjąć tylko tymczasowo i traktować jak wskazówkę, w oczekiwaniu na bardziej konkretne wnioski z procesu konsultacji z państwami członkowskimi oraz podmiotami świadczącymi usługi społeczne użyteczności publicznej i użytkownikami tych usług, do podjęcia którego zobowiązała się Komisja;
5. uważa, że podejście do usług społecznych użyteczności publicznej przeciwstawiające normy dotyczące konkurencji, pomocy państwa i rynku pojęciom usługi publicznej, użyteczności publicznej i spójności społecznej jest błędne; uważa wręcz przeciwnie, że niezbędne jest pogodzenie tych aspektów poprzez propagowanie pozytywnej synergii między elementami gospodarczymi i społecznymi; stwierdza jednak, że w przypadku usług społecznych użyteczności publicznej to normy dotyczące konkurencji, pomocy państwa i rynku wewnętrznego powinny być dostosowane do zobowiązań związanych z usługami publicznymi, a nie odwrotnie;
6. uznaje, że w przypadku usług społecznych użyteczności publicznej ścierają się dwa czynniki, które należy koniecznie pogodzić: z jednej strony jest to zasada pomocniczości, która stanowi, że państwa członkowskie mogą dowolnie definiować, organizować i finansować usługi społeczne użyteczności publicznej, a także zasada proporcjonalności, a z drugiej strony współodpowiedzialność Wspólnoty wynikająca z Traktatu, w szczególności z jego art. 16, oraz istnienie podstawowych wartości i zasad uznawanych w całej Europie, których powinni przestrzegać wszyscy, wprowadzając regulacje dotyczące usług społecznych użyteczności publicznej w taki sposób, aby służyły one poszanowaniu praw człowieka i godności osoby ludzkiej;
7. uważa jednak, że ze względu na specyfikę usług społecznych użyteczności publicznej, związaną z ich charakterem i z sytuacją osób z nich korzystających, z pełnionym przez nie zadaniem użyteczności publicznej oraz z niezdolnością rynku do zaspokajania pewnych potrzeb w dziedzinie usług społecznych, w razie konfliktu przeważać powinna obrona użyteczności publicznej, charakterystycznego i podstawowego elementu usług społecznych użyteczności publicznej;
8. w tym kontekście odnotowuje z zaniepokojeniem niedawne próby zastosowania do niektórych usług społecznych użyteczności publicznej przepisów i zasad właściwych dla usług i usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, bez uwzględnienia czynników i zasad odróżniających usługi społeczne użyteczności publicznej od innych usług;
9. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar kontynuacji procesu dogłębnych konsultacji w celu uściślenia zasad stosowania niektórych przepisów wspólnotowych dotyczących usług społecznych; ponadto jest zdania, że proponowany poszerzony proces konsultacji powinien zostać ukończony do połowy 2007 r., i wzywa Komisję do sformułowania decyzji co do tego, jakie dalsze działania należy podjąć w następstwie tego procesu oraz w jaki sposób określić najlepsze możliwe podejście, uwzględniającej również potrzebę opracowania sektorowego wniosku legislacyjnego i jego zasadność;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ochrony i propagowania typów zatrudnienia powszechnych w sektorze usług społecznych użyteczności publicznej, jak zatrudnienie kobiet, elastyczna organizacja czasu pracy, praca w niepełnym wymiarze czasu oraz wolontariat, przy równoczesnym unikaniu nadużyć i niepewnej sytuacji pracowników oraz pogarszania warunków pracy osób zatrudnionych w sektorze lub zatrudniania personelu niewykwalifikowanego bądź nisko wykwalifikowanego; zwraca się również do Komisji o uwzględnianie — w całym procesie konsultacji oraz w sprawozdaniu — kwestii równouprawnienia płci;

Środa, 14 marca 2007 r.

11. wzywa Komisję, państwa członkowskie i podmioty świadczące usługi socjalne użyteczności publicznej, aby ze względu na stres, godziny pracy (praca zmianowa i nocna) oraz niebezpieczny lub uciążliwy charakter niektórych rodzajów działalności związanej z usługami socjalnymi, opracowały inicjatywy dotyczące szkolenia zawodowego nastawione na ułatwienie pracownikom dostosowywania się do takich okoliczności oraz ich przewycięzania, z myślą o zapewnieniu lepszej jakości świadczonych usług oraz poprawie warunków pracy i życia pracowników sektora; uważa również, że z uwagi na zmieniające się zapotrzebowanie na usługi socjalne użyteczności publicznej władze publiczne muszą zagwarantować wysoki poziom wykształcenia zawodowego pracowników socjalnych;
12. przyjmuje z zadowoleniem decyzję Komisji dotyczącą konsultacji ze wszystkimi podmiotami zaangażowanymi w definiowanie i organizację usług socjalnych użyteczności publicznej; uważa, że dialog taki przyniesie większą przejrzystość i lepszą jakość tych usług, a także wzmocni zasady i wartości, które leżą u ich podstaw;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przestrzegania różnorodności sposobów organizacji usług socjalnych użyteczności publicznej i zarządzania nimi, zasobów oraz metod finansowania tych usług; wzywa również do tworzenia układów partnerstwa publiczno-prywatnego w celu świadczenia tych usług, przy jednoczesnej trosce o propagowanie zasady użyteczności publicznej oraz zapewnienie skutecznych świadczeń wysokiej jakości;
14. uważa, że poszczególne właściwe organy publiczne państw członkowskich mogą swobodnie decydować, czy usługi socjalne użyteczności publicznej są świadczone przez towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, innego rodzaju organizacje społeczne lub przedsiębiorstwa prywatne, jeżeli świadczenie ich przez sektor prywatny jest zgodne z zasadą użyteczności publicznej, uważa jednak, że władze publiczne powinny mieć możliwość sprawdzenia w dowolnym momencie, czy usługodawcy przestrzegają zasad i wartości właściwych usługom socjalnym użyteczności publicznej i czy usługi te są świadczone zgodnie z wymogami określonymi uprzednio przez władze publiczne;
15. zachęca przedsiębiorstwa do udziału w finansowaniu, wspieraniu i świadczeniu usług socjalnych użyteczności publicznej w ramach ich odpowiedzialności społecznej; zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby w większym stopniu włączały partnerów społecznych w opracowywanie takich rozwiązań, zgodnie z zasadami przyjętymi w poszczególnych państwach członkowskich;
16. zauważa, że w niektórych państwach członkowskich decentralizacji i przekazaniu władzom regionalnym lub lokalnym uprawnień związanych ze świadczeniem usług socjalnych użyteczności publicznej nie towarzyszyło przyznanie wystarczających środków budżetowych, zapewniające ilościowo i jakościowo optymalny poziom świadczenia usług; wzywa w związku z tym państwa członkowskie, aby każdemu przekazaniu władzom regionalnym lub lokalnym uprawnień dotyczących świadczenia usług socjalnych użyteczności publicznej towarzyszyło przyznanie odpowiednich środków budżetowych;
17. zaleca utworzenie forum, pod auspicjami Parlamentu, które zrzeszałoby europejskie organizacje społeczne oraz przedstawiciele Rady i Komisji i mogłoby wspomóc pilotaż omawianego procesu;
18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2007)0071

Umowa o komunikacji lotniczej między WE a Stanami Zjednoczonymi

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2007 r. w sprawie zawarcia umowy o komunikacji lotniczej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Stanami Zjednoczonymi Ameryki z drugiej strony

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie w sprawie zawarcia umowy o komunikacji lotniczej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony oraz Stanami Zjednoczonymi Ameryki z drugiej strony (COM(2006)0169), („Projekt umowy z listopada 2005 r.”),